

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E M K E. brassomegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek

hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőjének írta

Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

hozá a lap szellemi részét illető közlemények intézkedni.

A szerkesztőtől titkosan megkapott felől:

J E J E R V I L M O S.

Készítők vissza nem adhatók.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolostor-utca 26. sz. a.

Író küldemény az előfizetői pénzék és hirdetések díjai.

Részmertélen levelek el nem fogadjatik.

Előfizetési árak:

Helyben hazánkban, vagy

Postán postán külföldre:

Egyes évi: 3 forint

Féléves: 1.50

Háromhónapos: 0.75

Külföldre egész év 10 frank.

Egyes szám ára 5 kr., a kapható a kiadóhivatalban a Gross Gazdasági Intézetnél kapható.

Hirdetések felvételek a kiadó-hivatalban.

Hirdetések díja:

4 határon átnyúló vagy annak helye 6 kr. Nagyból és többesori hirdetések költsége. Minden egyes hirdetés után meg kell küldeni 30 kr. befizetést.

Éjszakai közlemény 100 kr.

Hirdetés és Hirdetés díja előre fizetendő.

Polgártársak!

Az Ő császári és apostoli királyi felségének 1892. jan. 6-án Budapesten kelt legmagasabb elhatározásával 1892. február 18-ikáig egybevitott országgyűlési ülésétől, a képviselőválasztás Brassóban február 18-ig február hó 1-én fog megtörténni.

A szabadelvű párt német és magyar választói ezen alkalomból, átvételnek egyetértés által vezérrelve, teljes egyetértéssel állapodtak meg a megválasztandó képviselői személyében és Brassó város két választókörzetére névvel képviselőjelöltekkel Zoltai Adolf és dr. Kaiser János urakat lépteték fel.

Aulirott végrehajtott bizottság felkéri cennelgőre a szabadelvű párt összes választás polgárait, hogy a választás napján reggel 8 órakor, az illető választási helyiségben (az 1-60 választókörzetekhez a városi tanácsban), a második választókörzetekhez az ipartestület helyiségében) pontosan megjelenjen szíveskedjen.

Kelt Brassóban, 1892. évi január hó 20-án.

A szabadelvű párt végrehajtott bizottsága.

A vasember.

A Szapáry kabinetnek aranyemberén kívül vasember is van. Az aranyember dr. Wekerle. Hogy ki a vasember, azt nem kell senkinek sem mondani.

Hisz az egész nemzet odaitéte hatalmas akarat- és tetteirenek ezt az ércz

jelzőt, melyet egyetelmű esodáló elismerésével az egész polgárisult világ ratifikál.

Közüdmösön tehát, az országban úgy, mint hazánk határain túl, hogy ez a vasember nem más, mint Baross Gábor kereskedelmiügyi miniszter.

Enek a miniszternek győri beszéde harczes csatákalkint hangzik az országban; becses és bátor kijelentések tartalmaznak, melyeknek teljes igazságát, hogy hálással méltányolassanak az egész nemzet által.

Ha Baross a választók elől áll s egy betűt sem mond, már az maga is program, meg pedig egy egyszerű, ígérteljes program.

Hisz Baross neve hazánk gazdasági felundéssal, anyagi virulását jelenti. Nézik hatalmas államvasuti hálózatát, mely a második legnagyobb Európában; a síru helyi érdeke vasuti hálózatot, mely az ország széves vidékeit az államvasutakhoz fűzi; tekintik a Vaskapu-szabályozás gigászi munkát, az állami hadi hajózás reményteljes csirait, az „Adria” kiterjesztését, hogy egy nemzeti tengeri királyságot állítsanak, mely termékeinek magyar lobogó alatt a legkülönösebb világkörübe szállítja a viszont ösösköti ezeket Finnmark, melyet most láthatólag felépít, míg korábban csak a hamupipók szerepét kelté játszatna Trizset mellett; tekintik a vasuti díjazások genialis reformját, melyet az egész civilizált világ most korszakalkotó kezdeményezést magasztal; a vasárnap munkaszünetben, baleset eleni

biztosításban és beteggyógyító púztárakban adott kifejezése; egy józan szociálpolitika; mindegyetelen egy embernek a műve, műve a vasembernek.

És olvassuk a Győri beszédben, mi mindenfelé foglalkozik Baross kereskedelmi miniszter a jövőre nézve; tekintete mindenre oda van irányozva, a hol csak valamit alkotni kell tárczájának ügyterjedelmét terén s míg mások habozva fontolgatnak, ő kipróbált zsenialis nézetével a legnehezebb és legkomplikáltabb feladatok szerencsés és ércz közel ragadja meg, hogy gyorsan és sikeresen oldja meg azokat.

Mint példa nélkül álló teremtmény, vállalkozásra bátor álmaifert, a kia maga alkotóképességének tudatában semmi akadálytól vissza nem riad, tanulta ismeri a nemzet Baross miniszterét, ezt a vasembert. Győr város bárosza lehet országgyűlési képviselője, valamint büszke az egész nemzet kereskedelmiügyi miniszterére. És ha Baross bizonyos elölességekkel kell taritja politikáját áll, mely semmiféle halm idegen érdekre nincs tekintettel, hanem mindenestere csupán a magyar állam érdekét véssé figyelembe, akkor megelégedést töltheti el, ha látja, hogy minden becsületesen gondolkodó hazafi, hogy az egész nemzet az ő táborában van. Ez azon visszhang, melyet a vasember győri beszéde fog kelteni szerbe a magyar hazában.

Vendégeim voltak, a egy kis kedélyes üzenet után mindegyikük kimutatni székelt a gyönyörű éremre. De a legtalálóbbak voltak, a mely ott terem, de nem igen volt szerencsése, s így aztán eljött a törökök közt, zenejétkéval tartván fenn magát városról-városra. Hanez most magával emlíkel egy egész gyűjteményt a kisasszony gabonafélékkel, mi kíváncsiakra meg is mutatott szívesen. S azaz körül öltözött egyégy vassag alkuszert lementekint közt, melynek egyen lapján ársal nagy, természetesen buaktakalak voltak csinosan felragasztva és elátva mind egyégy megfelelő magyar aláírással, a mi megvalom nem is tñt fel nekem semmi állapannat, mert még csak sejtésem sem volt, hogy magyar emberrel van dolgom.

A herbarium áll lapjára az volt írva: S árga buza, mi szendérek úgy magyarról meg, hogy az körül van. A körülzöld lapon egy ánsók, varosban kálász csoport új aláírásal figurált: Fokete buza, ez az oljvas magyar nem állhat meg, hogy oda az oljvas magyarul meletten áll ösönözhet, hogy: To Károly, még csak furcsa, hogy a török nyelv annyira hasonlít a magyarhoz; meg igazok lehet azoknak, kik török származásunkat állítják. De embekek erre meg mörz volt leve, hogy (amár látszott rajta, hogy okát rejti) zavarban volt talat fordított egyégyre, s a kinyitott sepr aranyzókat magy, duzzadt, kikérvé kálász állt meg lehettét olvasni: L e g y e z ő k á l á z s o b u z a! Ezt perze zseni töröknek mondta volna embekek, ha oda nem szökök hozzá országn, hogy: Do! zsen,

Az egyenlőtlen mérlek.

Az elenzék-követelen a választások előtt új jelzőt adott ki G. Árp. Apponyi Albert M. Vassárhely, Horváth Gyula O-Budán kiáltotta világra az új jelzőt, a mely most a legkülönösebb hangnemen cseng keresztül az egész olaszok saáján.

A jelző a hivatalnokokat vonatkozó a következők hangzik: a hivatalnoknak, mint szabad és független polgárnak legyen szabad részt venni a politikai életben! Mit jelentesen a harosi jelző? Mit akar elbátá elleni az olaszok? Előadójuk. Ez új választási parola szerzőknek azonban csak akkor szabad és független ember a hivatalnok, ha az elenzék illető szavaz. Sőt azaz magyarral sem elegen meg az urak. A hivatalnok szavazatára többé be sem érik, hanem azt követelik, hogy kerteskedjék is a hivatalnok az elenzék mellett, a legelőbbi ere endeg következteti a kifejezés, mely szerint a hivatalnoknak a politikai életben is élénk részt vegyen. E jámbor óhajátlan szemben csak a következő megfogalmazás válnak van. Hogy a hivatalnok legyen azaz független miniszter, mint bakti más, úgy mindenekelőtt el kell ismerni azt a jogot, hogy politikai érdekmek az országgyűlési választások alkalmával és független kifejezés adasson. De mit tesz az elenzék, és különösen a saájta, mikor egy hivatalnok, a ki a szabadelvű párt politikájait helyben, szavazatát a párt jelöltjére állja? Egyetlen szavazatával válnak az ilyen hivatalnok. Hát ha meg eszbe jött a szabadelvű párt hivatalnoknak, „döntést venni a politikai életben”, vagyis elérni a neki alkalmasnak látszó módon propagandát csinálni. Nem azt mondja-e rigtalan az elenzék saájta, hogy az új hivatalnok hivatalos állásával visszatér a csöböl, hogy a választók, kik az ő kedvezéséül sokat vár-

foismernek mint uram, hogy micsoda meg és is inkább valja be, hogy miért titkítja magyar voltát?

S ez az ember, kérem ki volt eszevel. Nem a zsenes állat már előttük, hanem egy fajtalmak tekinteti önmagát magyar. Beacsapa buzsagyuteményes kövével, előtte álljat, komorult lett a hivatalnokban kerte bonasztat, hogy meg híjelen el, a miért titkolt nemetnek mondta magát, s hogy csak egy perzozt is megtagadja magyar voltát; de ezt csak létezőségeiből tette, mert tudta, hogy az oljvalom nem szívesen néz a magyarra és nem akarta, hogy esetleg nemzetit bántalmazzák az ő személyében!

Átsát kárlemez, feleltető lett a mint csak a magyar ember lehet, ha hadjia fávál talákozni külföldön. Elővezetle, hogy 6 mar tüzéve elkerült hazáról és bebaranzolta az egész keletet, buzsazsok padig (mialatt még pár sáv riktak magyar népdalt játszott el oljvalom vendégim nagy megelégedésére) azt is megmondta bizalma jelöl, hogy az ő bene borsolított l u k á k Bódg csak azaz kéri, hogy senkinek el ne mondjan eszét.

Nem azonban emlekedtem most, min mindenek és búzka magyar e kalandor természetében is igaz magyar jellem embeke, mert meg mint ilyen is vélely igazolja annak, hogy vér, vizet nem féltik!

E. de fia.

TÁRSASÁG.

Vér vizet nem válik.

Igaz történet.

A „Brassó” 60. eredeti tárczája —

Szénáján a román királyi pár és román elnök által a nyaraló helyen nyáron át roppant sok vendég és bálót tartottak, kik leginkább ottani villányudjones gazdag bójárok, földművelők.

De még félszáz év a vendégsereg nem ünnep- és vasárnapi alkalmakkor szívesen látják meg. Kéjvénak hazánk mindenfelől a híradók csoportokat, melyek ilyenkor vasárnapra elölepek az egész vil-ávaroktat. A nyár egyik ünnepe, Szent Mária napján azonban a vidék paraszt lakossága is tömegesen eljön Szénájára, mert akkor itt nagy vásár van, melyen maga a királyné, a bájos „Carmen Sylva” is meg szokott jelenni, hogy gyönyörűen a szép által nyaraljon és a bura nemcsak kóránzen szíveskedjen, melyet ilyenkor gyakran az össegely művelészek is eljár a pánszós told téren.

Hogy ilyen alkalommal — 1890. augusztus 15—27-én — jött ki Bukarestből Szénájára, bujai dr. F. L. Haránikja is (Románia ez egyik legkínálóbb s legiriglyebb országa csatlakodott, kinek itt egész világra van a ki magye becsülte el nekem az alábbi történetek, melyet lebecsült saáj szavával elajtatnak leírni.
